

عنوان مقاله:

بررسی نقش انعطاف پذیری فضاهای عمومی بر اجتماع پذیری پارک های شهری (نمونه موردی: پارک ملل شهر ساری)

محل انتشار:

دهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

عرفان اسمعیلی برنتی - دانشجوی ارشد مهندسی معماری دانشگاه صنعتی شاهرود

اسلام کرمی - استاد گروه مهندسی معماری و شهرسازی دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود

ابوالفضل دهقان منگابادی - استاد گروه مهندسی معماری و شهرسازی دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

پارک های شهری به عنوان فضاهای شهری ظرفیت بالایی برای جذب مخاطب، ایجاد فضاهای اجتماع پذیر برای شهروندان، دارند. با این وجود امروزه برخی از پارک های شهری به اختصاص بخش بزرگی از سرانه های شهری به رغم توجه به مسائل زیست محیطی چندان اجتماع پذیر نبوده و حتی در برخی موارد خود به عنوان فضایی معضل برای شهروندانی که می خواهند از این فضا استفاده کنند، مطرح شده اند. ما به عنوان طراح فضای شهری با خلق و ارتقاء انعطاف پذیری در یک فضای شهر می توانیم با پاسخگویی به نیازهای شهروندان که به نوبه خود سبب افزایش حضور مستمر و کیفیت اجتماع پذیری در یک مکان شوند، را سبب شویم. بنابراین، ضرورت دارد فضاهای عمومی شهری برخوردار از قابلیت انعطاف پذیری مناسب باشند. عدم شناسایی و تحلیل میزان اثرگذاری هرکدام از اجزای فضای عمومی شهری بر تحقق این کیفیت باعث شده است تا در طراحی فضاهای عمومی شهری راه حل های مناسبی استفاده نشود. بدین منظور هدف از این پژوهش بررسی نقش میزان انعطاف پذیری و تاثیر آن در فضاهای عمومی شهری و شناسایی سهم هر کدام از عوامل موثر بر فضاهای عمومی شهری در تحقق اجتماع پذیری می باشد، تا بدین طریق بتوان فضای عمومی موفق را طراحی نمود. تکوین یک ساختار فضایی موفق، در وهله اول به حضور شهروندان در یک مجموعه بستگی دارد، بدین منظور عوامل و معیارهایی در جهت رسیدن به فضایی اجتماع پذیر رهنمون خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری، اجتماع پذیری، فضاهای عمومی، پارک های شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1848946>

